

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316011110
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4316011110.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci odsúdeného I. O., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iný prečin (a zločin), o sťažnosti odsúdeného I. O. proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 13.12.2016, sp. zn. 2PP/63/2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného I. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým uznesením podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (z 24.10.2016, doručený mu 26.10.2016) odsúdeného I. O. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu (súhrnného) trestu odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) uloženého mu rozsudkom súdu prvého stupňa zo 16.11.2015 sp. zn. 3T/188/2015 (ktorý ako posledný v rade vykonáva po výkone iných, postupne mu nariadených a vykonaných trestoch odňatia slobody, ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 13.12.2016 v jeho prítomnosti, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 19.12.2016.

Odsúdený poukázal na skoršie (v dôsledku nepríslušnosti na takéto rozhodnutie nezákonné) uznesenie súdu prvého stupňa z 30.03.2015 sp. zn. 1PP/12/2015 o zamietnutí jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu (pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody vykonávaného v prejednávanej veci) trestu odňatia slobody (uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 27.03.2013 sp. zn.2Ntc/2/2013), na v tomto konaní pedagogickým pracovníkom vyhotovené jeho hodnotenie, na ďalší skorší návrh na podmiennečné prepustenie, o ktorom súd prvého stupňa konal 07.07.2016 pod sp. zn. 3PP/29/2016 (ktorý návrh po prečítaní si hodnotenia stiahol a potom podal návrh v prejednávanej veci), pričom toto jeho hodnotenie bolo stále totožné, jeho disciplinárne odmeny sa medzitým navyšovali a disciplinárne tresty nemá. Poukázal aj na zaujatosť voči jeho osobe zo strany pedagogického pracovníka, ktorý ho hodnotí, čo považuje za zavádzanie súdu prvého stupňa. Uviedol úvahy (vrátane právnych) o cieľoch podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o potrebe prihliadnutia aj na to, v akom ústave v čase rozhodovania trest vykonáva tvrdiac, že súd nesmie prihliadnuť na predchádzajúci život odsúdeného, pretože táto okolnosť už bola posúdená pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a opätovné prihliadnutie na ňu by bolo v rozpore so zásadou uvedenou v § 38 Trestného zákona. Mal za to, že skutočnosť, že už bol v minulosti odsúdený, nemôže byť sama osebe dôvodom zamietnutia jeho návrhu v prejednávanej veci, pretože by bolo mechanickým stupňovaním

následkov určite závažného pochybenia, keby sa po odpykaní tohto trestu vychádzalo pri všetkých neskorších úvahách o možnosti nápravy odsúdeného len z toho, že už bol viackrát súdne trestaný. Vyslovil presvedčenie, že tieto argumenty a skutočnosti ním uvedené sú dostatočné na jeho prepustenie z výkonu trestu na slobodu.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 26.01.2017, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený okrem formálnej podmienky (výkon dvoch tretín v prejednávanej veci síce od 24.05.2016 vykonávaného trestu odňatia slobody avšak posudzovaného zrejme aj vzhľadom na skoršie, iné dva tresty odňatia slobody, ktoré bezprostredne predtým v dobe od 03.04.2016 do 24.05.2016 už postupne vykonal a z ktorých jeden je zločinom) nespĺnil v poradí druhú z dvoch materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak zistenia, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, jednak opodstatnený predpoklad, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú úplné a správne (teda vykonanými dôkazmi opodstatnené a zákonu zodpovedajúce), a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje nepovažujúc za potrebné ich ani spresniť a ani doplniť, a to aj z dôvodu, že obžalovaný ním včas proti napadnutému uzneseniu podanú sťažnosť neodôvodnil žiadnymi, v tomto smere relevantnými skutočnosťami, okolnosťami alebo právnymi úvahami.

K niektorým tvrdeniam a úvahám (vrátane právnych), ktorými odsúdený ním včas proti napadnutému uzneseniu podanú sťažnosť odôvodnil, však považuje nadriadený súd za potrebné uviesť, že

- prihliadnutiu na skoršie odsúdenia (zvlášť potrestania) odsúdeného pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (existencia opodstatneného predpokladu, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život) nemôže brániť zákaz dvojitého pričítania tej istej okolnosti obsiahnutý v ustanovení § 38 odsek 1 Trestného zákona, pretože v tomto štádiu vykonávacieho konania (ktorým rozhodovanie postupom upraveným v § 415 a nasl. Trestného poriadku nepochybne je) súd trest odňatia slobody neukladá, ale rozhoduje o výkone už takéhoto trestu právoplatne uloženého;

- akýmkoľvek nepriaznivým účinkom spojeným s výkonom trestu odňatia slobody (vrátane skoršie uložených a vykonaných), sa odsúdený môže najúčinnejšie vyhnúť tým, že nebude resp. prestane páchať trestné činy, ktorá požiadavka sa javí u v prejednávanej veci odsúdeného o to aktuálnejšia, že v jeho osobe ide o (od roku 1990 a bez zahladených odsúdení) o šestnásťkrát odsúdeného špeciálneho (majetkové a proti domovej slobode spáchané úmyselné trestné činy) recidivistu, ktorý okrem trestu uloženého mu v prejednávanej veci vykonal jedenásť iných nepodmiennečných trestov odňatia slobody (z toho štyri súhrnné), pričom už v prípade dvoch z týchto skorších odsúdení a potrestaní bol z výkonu uložených mu trestov odňatia slobody podmiennečne prepustený (24.01.1991 a 21.12.1995), avšak ani jedno z nich nemalo na neho zjavne žiadny prevýchovný účinok (v prvom prípade sa dokonca v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a 21.02.1993 bol nariadený výkon zvyšku trestu), z ktorých všetkých, nepochybne objektívne zistených skutočností a okolností nemožno (a to jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností a preukázateľne) očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).